

Jeg tror, at der endvidere foresliger, om jeg saa maa sige, et gunstigt Dødblik, hvor man kan faae Forslaget i en nogenlunde antagelig Stikkelse, og derfor vil jeg meget fraraade, at man i dette Tilfælde gjør en Undtagelse fra, hvad man saa ofte gjør i de sidste Dage af Samlingen, nemlig, at man vedtager Lovforslag efter en temmelig forceret Behandling.

W. Petersen: Hvis dette Lovforslag ikke greb saa stærkt ind i privat Industri og privat Virksomhed, skulde jeg gjerne følge den høitærede Minister og se bort fra, at vi maa tage Lovforslaget med Rats Varsel, men det forekommer mig, at der er saa mange Ting, der i Anledning af denne Sag skulde overveies, navnlig for Smaaafolks Vedkommende, at jeg paa ingen Maade vil være med til at vedtage det uden at forsøge paa at faae dem under Overveielse. Naar den høitærede Minister holder sig stærkt til, hvad her er vedtaget sidst, saa siger jeg: Ja, men der er hengaaet $1\frac{1}{2}$ Aar, siden dette Forslag var her, og jeg har i den Mellemtid faaet mange Oplysninger om, hvor umuligt det vil være, at gennemføre mange af de Bestemmelser, der her ere satte. Det ærede Medlem (R. Tørgensen), der havde Ordet, fremhævede, at enkelte Bestemmelser i Forslaget ikke lod sig gennemføre fuldt ud, men han stolede paa, at Tilshnet vil hjælpe sig igennem, hvor det ikke er muligt at anvende Lovens Bestemmelser. Jeg kan derfor ikke følge den høitærede Justitsminister, og jeg maa vedblivende fastholde, at dette Lovforslag bliver underkastet en Behandling i et Udvalg.

R. Tørgensen: Jeg vil indrømme, at jeg har sagt, at det i enkelte Tilfælde vil være en Umulighed at gennemføre Bestemmelserne, men derfor er der jo ogsaa sat det Punkt ind, at Tilshnet kan tilstaa Lempelser. Naar det sker, at der tilstaa Lempelser, er det hverken en Ungaen af Loven eller Efterladenhed fra Tilshnets Side, men det er kun i Følge selve Lovens Ord. Det forekommer mig, at det er umuligt at give saadanne enkelte Regler, som her ere givne, der kunne passe paa alle Forhold; men selv om der er Ting, der ikke kunne gennemføres paa et enkelt Sted, og der derfor er aabnet Udvej til at foretage Lempelser, synes det mig ikke, at det bør afstrække fra at vedtage de almindelige Regler.

Justitsministeren (Melleman): Jeg vil blot atter indskærpe dette, at der ikke er foretaget Forandringer i Forslaget i Retning af at gjøre det mere byrdefuldt for en-

kelte Industrier, end det var, da det sidst blev vedtaget her i Landstinget, og jeg mener derfor heller ikke, at der er nogen Grund til at gjøre sig Skrupler i den Henseende. Man faar aldrig en Lov af denne Art igennem, naar man vil lytte til de Betæneligheder, der kunne komme frem fra Enkelte; der er ingen Lov af denne Art, som ikke kan komme til at gribe uebhageligt eller generende ind i denne eller hin Mands enkelte Forhold; det kan ikke undgaas, det vil gjælde om enhver Lov af denne Art, det vil gjælde om enhver Sundhedslov eller Bygningslov, overhovedet enhver Lov, der saaledes gaar ud paa i offentlige Diemed at gribe ind i den private Virksomhed. Naturligvis Mange eller de Fleste ville helst være fri for den forøgede Byrde, men i saa Henseende maa man for det Første holde sig til, at det almindelige Hensyn, Hensynet til det Hele, altsaa i dette Tilfælde Forpligtelsen til at skjærme Arbejdernes Liv og Lemmer er Hovedsagen, og dernæst maa vi erindre, at alle disse Love, ligesom ogsaa den her foreslaaede, have Dispensationsbestemmelser, Bestemmelser, gennem hvilke der aldeles lovligt, som den ærede sidste Taler (R. Tørgensen) bemærkede, og slet ikke ved nogen Ungaelse af Loven, kan tages Hensyn til og lempes efter den Enkeltes Lære i saadanne Tilfælde, hvor Lovens Bestemmelser overfor ham vilde være ubillige. Det gjælder ogsaa om Byggeoven, som de Herre vedtog forleden Dag; om den gjælder det ogsaa, at der er mange Bestemmelser, som, naar de skulde rigorst anvendes, vilde i mange Henseender komme de private Interesser paa tværs. Men dertil er kun at svare, at det kan ikke hjælpe Noget; det almindelige Hensyn, der ligger bagved, er det Vigtigste, og dernæst kan der ogsaa svares, at der i Byggeoven, som i den her foreslaaede Lov, findes en Paragraf, som giver Dispensationsmyndighed, giver Berettigelse til at fritage den Enkelte for, at Lovens Bestemmelser anvendes i saadanne Tilfælde, hvor det vilde være særlig uebhageligt eller trykkende for ham at skulle ind under den. Og med Hensyn til dette er Forholdet det, at ikke alene har Tilshnet en Myndighed dertil — og jeg er mere bange for, at den skal blive for meget brugt end for lidt — men dertil kommer, at, dersom Gieren af Maskinen ikke vil afvikscere ved Tilshnets Bestemmelser, men mener, at Tilshnet ikke har indrømmet ham Lempelser nok eller har negtet ham Lempelser, har han Retours til Justitsministeriet og det er akkurat det Samme, som man slog sig tiltaals med, da Sagen var her til Behandling forrige Gang.